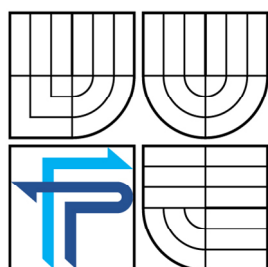


VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ
BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY



FAKULTA PODNIKATELSKÁ
ÚSTAV MANAGEMENTU

FACULTY OF BUSINESS AND MANAGEMENT
INSTITUT OF MANAGEMENT

HODNOCENÍ FINANČNÍHO ŘÍZENÍ V PODNIKU

EVALUATION OF THE FINANCIAL MANAGEMENT IN THE FIRM

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE
BACHELOR'S THESIS

AUTOR PRÁCE
AUTHOR

TOMÁŠ KOMŮRKA

VEDOUCÍ PRÁCE
SUPERVISOR

doc. Ing. Alena Kocmanová, Ph.D.

BRNO 2011

Tato verze bakalářské práce je zkrácená (dle Směrnice děkanky č. 1/2010). Neobsahuje identifikaci subjektu, u kterého byla diplomová práce zpracována (dále jen „dotčený subjekt“) a dále informace, které jsou dle rozhodnutí dotčeného subjektu jeho obchodním tajemstvím či utajovanými informacemi.

ZADÁNÍ BAKALÁRSKÉ PRÁCE

Komůrka Tomáš

Ekonomika a procesní management (6208R161)

Ředitel ústavu Vám v souladu se zákonem č.111/1998 o vysokých školách, Studijním a zkušebním řádem VUT v Brně a Směrnicí děkana pro realizaci bakalářských a magisterských studijních programů zadává bakalářskou práci s názvem:

Hodnocení finančního řízení v podniku.

v anglickém jazyce:

Evaluation of the Financial Management in the Firm.

Pokyny pro vypracování:

Úvod
Cíl a metody bakalářské práce
Teoretické poznatky z dané oblasti
Analýza navrhovaného řešení
Návrh
Závěr
Literatura
Přílohy

Seznam odborné literatury:

GRÜNWARD, R.; HOLECKOVÁ, J. Finanční analýza a plánování podniku. Praha: Ekopress, 2007. 318 s. ISBN 978-80-86929-26-2.

KONECNÝ, M. Finanční analýza a plánování. Brno: CERM, 2006. 83 s. ISBN 80-7355-061- X.

RŮČKOVÁ, P. Finanční analýza. 3. vyd. Praha : GRADA Publishing, 2010. 139 s. ISBN 978-80-247-3308-1.

ZINECKER, M. Základy financí podniku. Brno: CERM, 2008. 194 s. ISBN 978-80-214-3704-3

Vedoucí bakalářské práce: doc. Ing. Alena Kocmanová, Ph.D.

Termín odevzdání bakalářské práce je stanoven časovým plánem akademického roku 2010/2011.

L.S.

PhDr. Martina Rašticová, Ph.D.
Ředitel ústavu

doc. RNDr. Anna Putnová, Ph.D., MBA
Děkan fakulty

V Brně, dne 16.05.2011

Abstrakt

Tato bakalářská práce se zabývá hodnocením finančního řízení v podniku v letech 2006 – 2010, za pomoci vybraných metod finanční analýzy. Obsahuje návrhy možných řešení problémů, které mají vést ke zlepšení finanční situace podniku v budoucích letech.

Abstract

This bachelor's thesis is dealing with evaluation financial management in the firm for the years 2006-2010 with the help of selected methods of the financial analysis. It comprises suggestions of possible problems which should result in the improvement of financial situation of the firm in future years.

Klíčová slova

Finanční řízení, analýza, finanční rozvaha, výkaz zisků a ztrát, cash-flow, poměrové ukazatele.

Keywords

Financial management, analysis, financial balance-sheet, profit and loss statement, cash-flow, distinction indicators.

Bibliografická citace VŠKP dle ČSN ISO 690

KOMŮRKA, T. *Hodnocení finančního řízení v podniku*. Brno: Vysoké učení technické v Brně, Fakulta podnikatelská, 2011. 37 s. Vedoucí bakalářské práce doc. Ing. Alena Kocmanová, Ph.D.

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že předložená bakalářská práce je původní a zpracoval jsem ji samostatně. Prohlašuji, že citace použitých pramenů je úplná, že jsem ve své práci neporušil autorská práva (ve smyslu Zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském a o právech souvisejících s právem autorským).

V Brně dne 31. května 2011

.....

Poděkování

Děkuji vedoucí bakalářské práce doc. Ing. Aleně Kocmanové, Ph.D., za vedení a čas, který mi během tvorby bakalářské práce poskytla. Rovněž děkuji oponentce Ing. Romaně Branické za svědomitou pomoc.

Obsah

Úvod.....	11
1 Cíle a metody bakalářské práce	12
1.1 Metody bakalářské práce.....	12
2 Teoretické poznatky z finančního řízení	13
2.1 Základní cíle podnikání	13
2.2 Finanční analýza.....	13
2.2.1 Uživatelé finanční analýzy	14
2.2.2 Finanční ukazatelé.....	14
2.2.3 Metodika přístupu finanční analýzy	15
2.2.3.1 Fundamentální analýza.....	15
2.2.3.2 Technická analýza	15
2.2.3.4 Analýza absolutních ukazatelů.....	16
2.3 Techniky používané ve finanční analýze.....	16
2.3.1 Technika procentního rozboru	16
2.3.2 Poměrová analýza	16
2.3.2.1 Ukazatelé likvidity	17
2.3.2.2 Ukazatelé zadluženosti	18
2.3.2.3 Ukazatelé aktivity.....	19
2.3.2.4 Ukazatelé výnosnosti.....	20
2.3.3 Systém uspořádání ukazatelů	20
2.3.3.1 Du Pontova rovnice	20
2.3.3.2 Pyramidová soustava finančních ukazatelů.....	21
2.3.3.3 Trendová analýza	21
2.3.4 Ukazatelé MVA a EVA, ekonomická přidaná hodnota	21
2.3.4.1 Ukazatel MVA	21
2.3.4.2 Ukazatel EVA	22
2.4 Souhrnné indexy hodnocení	23
2.4.1 Altmanova formule bankrotu (Z-skóre)	23
2.4.2 Index IN.....	24
2.5 Finanční plánování.....	24
2.5.1 Finanční plán	25
2.6 Finanční řízení	26

3 Analýza současného stavu a finančního řízení	28
3.1 Organizační struktura	28
3.2 Finanční management v podniku	28
3.2.1 Finanční řízení.....	28
3.2.2 Finanční plánování	29
3.3 Celkové shrnutí finanční analýzy	30
4 Vlastní návrhy finančního řízení	31
4.1 Návrhy na zlepšení finanční stability podniku	31
4.2 Návrh finančního řízení ovlivněné skupinou	31
4.2.1 Výhody spojené se skupinou.....	31
4.2.2 Nevýhody spojené ze skupinou.....	32
4.2.3 Zhodnocení.....	32
4.3 Návrh finančního řízení při osamostatnění	32
4.3.1 Výhody při osamostatnění.....	33
4.3.2 Nevýhody při osamostatnění.....	33
4.3.3 Zhodnocení.....	33
5 Závěr.....	34
Použité zdroje	35
Přílohy	37

Úvod

Každý podnik má definované svoje vlastní cíle. Tyto cíle se v mnohém liší. Obecně však platí, že za základní cíl každého podniku či firmy se považuje zvyšování její tržní hodnoty a zároveň zachování schopnosti splácet své závazky.

Cíle podnikání jsou důležité pro všechny subjekty vstupující do podniku. Nejenom majitelé profitují z dobře fungující firmy, ale i zaměstnanci v podobě pracovní příležitosti a platu, stát v podobě daní, odběratelé v podobě zboží či služby atd.

Finanční management každého podniku se velkou měrou podílí na naplňování cílů podniku. Úkolem finančního managementu je správná alokace finančních prostředků. Při správném finančním řízení je zajištěna prosperita podniku a tím i spokojenost zainteresovaných subjektů. Finanční řízení pro svoji činnost potřebuje správné nástroje a dostatek informací. Hlavním nástrojem finančního řízení je finanční analýza.

Finanční analýza poskytuje přehled o fungování, činnosti a stavu podniku či firmy. Zdrojem informací finanční analýzy jsou účetní výkazy. Jakékoliv rozhodování finančního managementu by mělo být podloženo údaji získané z finanční analýzy.

Tato bakalářská práce se zabývá finančním řízením v konkrétním podniku. Jelikož je finanční analýza úzce spjatá s finančním řízením je tedy nutné provést finanční analýzu podniku a z výsledků určit vhodnou metodu finančního řízení.

1 Cíle a metody bakalářské práce

Hlavní cíl práce

Hlavním cílem bakalářské práce je v konkrétní firmě . zhodnotit finanční řízení a popřípadě navrhnout výhodnější řešení finančního řízení.

Dílčí cíle práce

Zhodnotit finanční stránku podniku pomocí finanční analýzy.

1.1 Metody bakalářské práce

Finanční analýza užívá pro hodnocení několik metod (výpočtová, kvantitativní). Další důležitou metodou užitou ve finanční analýze je metoda srovnávání. Metoda srovnávání pracuje s ukazateli, které mezi sebou hodnotí a srovnává.

Pro pyramidový rozklad soustavy ukazatelů užívá finanční analýza metodu kauzální analýzy, jenž rozloží syntetické ukazatele do řady, ve které jsou analytické ukazatele vzájemně spjaté.

Finanční analýza také obsahuje několik teoretických modelů, jenž pracují na principu matematických i statistických (diskriminační analýza, regresní modely). Tyto modely často utvářejí funkce obsahující kombinace ukazatelů a jejich důležitosti pro celkové hodnocení firmy.

V bakalářské práci byly použity metody systémové a vztahové. Závěr finanční analýzy byl formulován díky dedukčním a indukčním metodám. Tyto metody jsou navzájem propojené. Indukcí převádíme informace z praxe na teoretické závěry. Dedukce naopak dovoluje teorii ověřit v praxi.

2 Teoretické poznatky z finančního řízení

2.1 Základní cíle podnikání

Obecně lze říci, že základním cílem každého podniku je neustálé zvyšování tržní hodnoty podniku v delším časovém úseku. Prostředkem pro uskutečnění tohoto cíle je kapitál. Kapitál má schopnost produkovat více, než bylo do podnikání původně vloženo. Toto je možné pouze v tom případě, že finanční management plní správně svojí funkci a zajišťuje dostatek kapitálu. SEDLÁČEK (2001, s.1)

Další nezbytnou podmínkou pro úspěšný chod podniku je zachování jeho platební schopnosti. Platební schopností se rozumí včasné placení svých závazků a to v plné míře. Platební schopnost by měla být splněna neustále. Platební schopnost lze vyjádřit prostřednictvím následujícího vztahu.

$$\text{Peněžní prostředky} + \text{Příjmy} - \text{Výdaje} \geq 0$$

ZINECKER (2008, s.19)

Pro finanční management je tedy důležité zajistit v podniku, jak zvyšování tržní hodnoty firmy v delším časovém období, tak i neustálou platební schopnost. Pro zjištění současného stavu firmy, využívá finanční management jeden z několika nástrojů a to finanční analýzu.

2.2 Finanční analýza

„Finanční analýza podniku je analýzou financí podniku. Finance podniku mohou být definovány jako pohyb peněžních prostředků, vyjádřených peněžními toky (příjmy a výdaji peněžních prostředků).

Finanční analýza by měla vést k syntéze všech aspektů financí v podniku, a dospět k úsudku o míře finanční důvěryhodnosti a spolehlivosti podniku.“ GRÜNWARD, HOLEČKOVÁ, (2007)

Finanční řízení a finanční rozhodování vůbec, by mělo být podloženo výsledky finanční analýzy. Finanční analýza je jedním z hlavních nástrojů finančního managementu.

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.253)

2.2.1 Uživatelé finanční analýzy

Finanční analýza slouží více subjektům. Nejenom manažeři, ale i ostatní subjekty vstupující do kontaktu s podnikem, mají zájem o informace získané z finanční analýzy. Každá ze skupin má své zájmy a informace získané z finanční analýzy, které vyhodnocuje z jiného hlediska. Nejčastěji literatura uvádí základní rozdělení na externí a interní uživatele.

GRÜNWARD, HOLEČKOVÁ (2007, s.27)

Autoři GRÜNWARD, HOLEČKOVÁ (2007) rozdělují uživatele účetních informací na interní a externí.

Interní uživatelé:

- manažeři
- zaměstnanci

Externí uživatelé:

- investoři
- banky a jiní věřitelé
- obchodní partneři (dodavatelé, odběratelé)
- stát a jeho orgány
- konkurenti

2.2.2 Finanční ukazatelé

„Finanční analýza potřebuje velké množství dat z různých zdrojů různé povahy. Analyzovat lze úspěšně jen ta data, o nichž bezpečně víme, co opravdu znamenají. Důležitý je i odhad spolehlivosti (míry neurčitosti či chyby) dat, abychom se vyvarovali neoprávněného zdání jednoznačnosti závěrů založených na zkreslujících datech.

Pod ukazatelem rozumíme číselnou charakteristiku ekonomické činnosti firmy, založenou na datech postačujících k danému účelu analýzy, jakož i údaje z charakteristiky odvozené. Mohou být vyjádřeny v penězích, fyzikálních, naturálních i dalších jednotkách. Volba typu ukazatele je dána cílem finanční analýzy.“

SEDLÁČEK (2001, s.8)

Pro přípravu finanční analýzy je potřeba mnoho informací a dat, která se získávají převážně jednak z interních finančních výkazů (rozhava, výkaz zisků a ztrát, výkaz o cash-flow) a také z externích zdrojů (údaje statistické ročenky ČSÚ, obchodních věstníků). Externí zdroje slouží převážně ke srovnání s konkurenčními podniky.

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.253)

2.2.3 Metodika přístupu finanční analýzy

Obecně se hospodářské jevy hodnotí dvěma způsoby:

- Fundamentální analýza
- Technická analýza

2.2.3.1 Fundamentální analýza

Fundamentální analýza není založena na matematických postupech, algoritmizovaných postupů apod. Spíše užívá subjektivní odhady a zkušenosti odborníků (nejen pozorovatelů, ale i přímých účastníků ekonomických procesů). Zpracovává velké množství kvalitativních údajů. Při práci s kvantitativními informacemi neužívá matematické postupy.

SEDLÁČEK (2001, s.5)

2.2.3.2 Technická analýza

Technická analýza je oproti fundamentální matematicky a statisticky zaměřena. Užití algoritmizovaných metod vede k kvantitativnímu zpracování ekonomických dat a jejich následnému posouzení.

SEDLÁČEK (2001, s.6)

Podle SEDLÁČEKA (2001) je postup technické analýzy dále rozložen do několika etap.

- a. Výběr srovnatelných podniků a příprava dat a ukazatelů a jejich výpočet.
- b. Srovnání hodnot s průměry v odvětví a pomocí vybrané metody hodnocení zjištění pozice firmy v odvětví.
- c. Analyzovat časové trendy.
- d. Porovnat vztahy mezi ukazateli přes pyramidovou soustavu.
- e. Navrhnout nová opatření pro finanční plánování a řízení.

2.2.3.4 Analýza absolutních ukazatelů

Zde se využívají data přímo získané z účetních výkazů. Z nich se určí ukazatele. Při finančním rozhodování se sledují právě absolutní hodnoty těchto ukazatelů za časové období. Konkrétní užití absolutních ukazatelů můžeme nalézt v analýze vývojových trendů a v procentní analýze komponent.

SEDLÁČEK (2001, s.15)

2.3 Techniky používané ve finanční analýze

„Ve finanční analýze používáme různé rozborové techniky. Kromě rozboru absolutních ukazatelů (přírůstek, úbytek, meziroční index) je široce rozšířen procentní rozbor, poměrové ukazatele, Altmanův vzorec a jiné metody predikace finanční tísně, vzorec Du Pont, pyramidová analýza, v poslední době ukazatelé přidané hodnoty (MVA, EVA).“

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.253)

2.3.1 Technika procentního rozboru

Technika procentního rozboru spočívá ve sledování procentuálního podílu na celek jednotlivých absolutních hodnot, získaných v rozvaze a ve výkazu zisků a ztrát. Sleduje se jejich vývoj za určité časové období, nebo se srovnává s jinými konkurenčními podniky.

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.253)

2.3.2 Poměrová analýza

Poměrová analýza pracuje s poměrovými ukazateli. Poměrové ukazatele představují podíl dvou absolutních hodnot (ukazatelů). Za příklad můžeme uvést podíl zisku na 1 Kč tržeb. Poměrových ukazatelů je velké množství a proto se dělí do několika skupin.

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.253)

Autoři SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010) rozdělují poměrové ukazatele na:

- ukazatelé likvidity
- ukazatelé zadluženosti
- ukazatelé aktivity
- ukazatelé výnosnosti

2.3.2.1 Ukazatelé likvidity

Likvidita je schopnost určitého majetku proměnit se na finanční hotovost, rychle a bez velké ztráty své hodnoty. Rozeznáváme tři druhy likvidity:

RŮČKOVÁ (2008, s.48)

- **Běžnou likviditu** = likvidita 3. stupně, ukazuje kolikrát pokrývají oběžná aktiva krátkodobé závazky podniku. Vypovídá o schopnosti podniku uspokojit své věřitele, pokud by byl podnik nucen proměnit veškerá svá oběžná aktiva na hotovost. Hodnoty by měli být v rozmezí 1,5 – 2,5.

$$\text{Běžná likvidita} = \frac{\text{oběžná aktiva}}{\text{krátkodobé závazky}} \text{ (likvidita 3. stupně)}$$

RŮČKOVÁ (2008, s.50)

- **Pohotová likvidita** = likvidita 2. stupně, vyjadřuje schopnost podniku platit své závazky aniž by byl nucen prodat svoje zásoby. Doporučenou hodnotou by byl poměr 1:1. Toleruje se i poměr 1,5:1. Vyšší číslo značí přílišné investice do zásob.

$$\text{Pohotová likvidita} = \frac{\text{oběžná aktiva} - \text{zásoby}}{\text{krátkodobé závazky}} \text{ (likvidita 2. stupně)}$$

RŮČKOVÁ (2008, s.50)

- **Okamžitá likvidita** = likvidita 1. stupně, pracuje s pohotovými platebními prostředky, jako jsou peníze na běžných účtech, v pokladně, popřípadě cenné papíry (volně obchodovatelné). Rozmezí, ve kterých by se měli hodnoty pohybovat jsou 0,2 – 1. Nesplnění tohoto rozmezí nemusí znamenat finanční problémy, z důvodu užívání kontokorentů apod.

$$\text{Okamžitá likvidita} = \frac{\text{peněžní prostředky}}{\text{splatné krátkodobé závazky}} \text{ (likvidita 1. stupně)}$$

RŮČKOVÁ (2008, s.49)

2.3.2.2 Ukazatelé zadluženosti

Ukazatelé řízení dluhu nám říkají kolik z celkového majetku podniku je financované cizím kapitálem.

KONEČNÝ (2004, s.54)

V běžných podmínkách je běžné, že podnikatelé užívají cizí kapitál. Je to zejména kvůli těmto důvodům:

- Nedostatečný objem vlastního kapitálu.
- Málo vlastního kapitálu v době, kdy jej podnikatel nutně potřebuje, dovoluje uskutečnit akce, které by za normálních okolností nebyly možné.
- Použití cizího kapitál nějak nenarušuje řízení firmy, jelikož poskytovateli nevzniká nárok podílet se na řízení společnosti.
- Cizí kapitál je většinou levnější než vlastní kapitál, úroky z cizího kapitálu jsou součástí nákladů a tím snižují zisk = menší daňový základ = menší daně (daňový štít).

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.138)

Přílišné užívání cizího kapitálu přináší také negativa:

- cizí kapitál zvyšuje zadluženost = nižší stabilita podniku, v období recese, krize roste nebezpečí bankrotu
- každý další dluh je dražší a hůře se získává

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.138)

Zadluženost je tedy míra užití cizích zdrojů z celkového množství aktiv. Ukazatel zadluženosti měří rozsah, v jakém podnik užívá financování dluhu. Zadluženost měříme dvěma způsoby:

1. Vycházíme z rozvahy a počítáme rozsah, ve kterém dluhy financují aktiva.

$$\text{Zadluženost} = \frac{\text{celkový dluh (cizí zdroje)}}{\text{celková aktiva}}$$

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.254)

2. Vycházíme z výkazu zisků a ztrát a počítáme krytí nákladů na cizí kapitál (úroků a dalších poplatků) provozním ziskem

$$\text{Krytí úroků} = \frac{\text{zisk před úroky a zdaněním}}{\text{úroky}}$$

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.254)

Mezi ukazatele zadluženosti patří také ukazatel samofinancování. Ukazatel samofinancování stejně jako ukazatel zadluženosti dává obraz o finanční struktuře podniku, tedy o podílu vlastního kapitálu na celkovém majetku.

$$\text{Samofinancování} = \frac{\text{Vlastní kapitál}}{\text{Celková aktiva}}$$

KONEČNÝ (2004, s.54)

2.3.2.3 Ukazatelé aktivity

Aktivita a ukazatele aktivity měří efektivnost podnikatelské činnosti a využití zdrojů. Rozbor aktivity by měl vést ke zjištění, jak je hospodařeno s aktivy. Ukazatelé aktivity se především zabývají oběžnými aktivy a krátkodobými závazky. Vyhodnocování ukazatelů aktivity by mělo zohledňovat velikost i zaměření daného podniku. Malé firmy by měli dbát na rychlost oběhu oběžných aktiv, jelikož přílišná doba oběhu oběžných aktiv může vést velmi rychle k finančnímu krachu.

RŮČKOVÁ (2008, s.105)

$$\text{Obrat zásob} = \frac{\text{tržby}}{\text{zásoby}} \quad (\text{v počtu obrátů za rok})$$

$$\text{Průměrná doba inkasa} = \frac{\text{pohledávky}}{\text{roční tržby}/360} \quad (\text{ve dnech})$$

$$\text{Obrat stálých aktiv} = \frac{\text{tržby}}{\text{stálá aktiva}} \quad (\text{v počtu obrátů za rok})$$

$$\text{Obrat oběžných aktiv} = \frac{\text{tržby}}{\text{oběžná aktiva}} \quad (\text{v počtu obrátů za rok})$$

$$\text{Obrat celkových aktiv} = \frac{\text{tržby}}{\text{celková aktiva}} \quad (\text{v počtu obrátů za rok})$$

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.254)

2.3.2.4 Ukazatelé výnosnosti

Rentabilita, neboli výnosnost, zahrnuje ukazatele poměřující zisk s dalšími veličinami pro zhodnocení úspěšnosti dosahování cílů podniku. Rentabilita je měřítko schopnosti vytvářet nové zdroje dosažením zisku při užití investovaného kapitálu. Je to hlavní měřítko při rozhodnutí alokace kapitálu.

RŮČKOVÁ (2008, s.100)

$$\text{Rentabilita tržeb (ROS)} = \frac{\text{čistý zisk}}{\text{tržby}}$$

$$\text{Výnosnost celkových aktiv (ROA)} = \frac{\text{čistý zisk}}{\text{aktiva}}$$

$$\text{Výnosnost vlastního kapitálu (ROE)} = \frac{\text{čistý zisk}}{\text{vlastní kapitál}}$$

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.255)

2.3.3 Systém uspořádání ukazatelů

2.3.3.1 Du Pontova rovnice

Tento systém ukazuje vzájemné propojení jednotlivých poměrových ukazatelů. Toto je demonstrováno na tzv. Du Pontově rovnici.

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.257)

Du Pontova rovnice:

$$ROA = \frac{\text{čistý zisk}}{\text{tržby}} \cdot \frac{\text{tržby}}{\text{aktiva}} = \frac{\text{čistý zisk}}{\text{aktiva}}$$

ROA = rentabilita tržeb . obrat celkových aktiv = výnosnost celkových aktiv

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.257)

2.3.3.2 Pyramidová soustava finančních ukazatelů

Pyramidová soustava finančních ukazatelů pracuje na principu postupného rozkladu vrcholového ukazatele. Ten se dělí na ukazatele dílčí. Vrcholový ukazatel by měl pokud možno co nejlépe vystihnout základní cíl podniku. Dílčí ukazatelé, vzniklé rozpadem ukazatele vrcholového, by měli co nejlépe vystihnout ukazatel vrcholový. Výpočet vlivu dílčích ukazatelů se počítá pomocí logaritmické metody.

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.257)

2.3.3.3 Trendová analýza

Trendová analýza užívá ukazatele, kteří vyjadřují postavení podniku v rámci odvětví, nebo postavení vůči nějakému konkrétnímu konkurenčnímu subjektu. Toto by mělo být zachyceno v grafu za určité sledované období pro zjištění vývoje postavení vůči konkurenci. Analýza trendu je dynamickou analýzou.

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.256)

2.3.4 Ukazatelé MVA a EVA, ekonomická přidaná hodnota

2.3.4.1 Ukazatel MVA

„(Market Value Added – tržní přidaná hodnota) MVA je rozdíl mezi tržní hodnotou a investovaným kapitálem, tj. rozdíl mezi částkou, kterou by měli akcionáři a ostatní investoři získat prodejem svých akcií a dluhopisů, a hodnotou, kterou do firmy vložili.“

MVA = tržní hodnota podniku – investovaný kapitál

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.65)

MVA je vyjádření hodnoty investic, které investoři do podniku vložili a hodnoty peněz, které by případně získali prodejem podniku na burze. MVA nabývá, jak kladných, tak i záporných hodnot. Cílem finančního managementu by měla být maximalizace MVA. Je-li hodnota MVA kladná znamená to, že management pracuje dobře, pokud je hodnota záporná, pracuje špatně. Ukazatel se často užívá při hodnocení meziroční změny hodnoty podniku.

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.65)

Lze odvodit, že ukazatel MVA je lepším než ukazatel tržní hodnoty. Tržní hodnota firmy se může zvýšit pouhým novým přírůstkem investovaného kapitálu, ale bohatství akcionářů se zvýší pouze rozdílem mezi investovaným kapitálem a jeho tržní hodnotou. Nevýhodou ukazatele je fakt, že může být použit pouze u podniků, jehož akcie jsou volně obchodovatelné na burze.

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.66)

2.3.4.2 Ukazatel EVA

„Je finanční ukazatel, který lze definovat jako rozdíl mezi čistým provozním ziskem a kapitálovými náklady. Tento ukazatel se stal velmi populární díky faktu, že bere v potaz i náklady na vlastní kapitál. Ukazatel EVA slouží především k posouzení hodnoty majetku vlastníků, takzvané shareholder value. Je vhodné upozornit, že do nákladů na kapitál se započítávají náklady obětované příležitosti.“ PVFINANCE (2010)

„(Economic Value Added – ekonomická přidaná hodnota) EVA je rozdíl mezi provozním hospodářským výsledkem (ziskem) podniku po zdanění a jeho náklady na kapitál.“

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.66)

$$EVA = NOPAT - C \cdot WACC$$

$$NOPAT = EBIT \cdot (1 - t) - C \cdot WACC$$

kde EBIT = provozní zisk před zdaněním

t = míra zdanění po zisku

C = dlouhodobě investovaný kapitál

NOPAT = čistý provozní zisk po zdanění

WACC = náklady na kapitál vyjádřené diskontní mírou

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.66)

Mezi základní cíle podniku patří vytváření EVA (ekonomické přidané hodnoty). Manažerský systém EVA má hlavní úkol, a to je analýza faktorů, které přinesou tvorbu hodnoty pro akcionáře.

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.67)

2.4 Souhrnné indexy hodnocení

2.4.1 Altmanova formule bankrotu (Z-skóre)

„Z-skóre vyjadřuje finanční situaci firmy a je určitým doplňujícím faktorem při finanční analýze firmy. Uspokojivou finanční situaci hodnocené firmy indikuje hodnota ukazatele větší než 2,99. Při vypočítané hodnotě od 1,81 do 2,99 hovoříme o tzv. nevyhraněné finanční situaci (tzv. šedá zóna – „grey area“), a je-li hodnota Z-skóre menší než 1,81, signalizuje to velmi silné finanční problémy firmy a tehdy je třeba se zamyslet nad otázkou možného bankrotu.“

SEDLÁČEK (2001, s.129)

Pro podniky s veřejně obchodovatelnými akciemi se vyčíslí Z-skóre podle vztahu:

$$Z_i = 1,2 \cdot A + 1,4 \cdot B + 3,3 \cdot C + 0,6 \cdot D + 1,0 \cdot E$$

kde A = pracovní kapitál/celková aktiva
B = zisk po zdanění/celková aktiva
C = zisk před zdaněním/celková aktiva
D = tržní hodnota vlastního kapitálu
E = celkové tržby/celková aktiva

SEDLÁČEK (2001, s.129)

Pro ostatní podniky se Z-skóre vypočítá podle Altmana:

$$Z_i = 0,717 \cdot A + 0,847 \cdot B + 3,107 \cdot C + 0,420 \cdot D + 0,998 \cdot E$$

kde A,B,C a E se definuje stejně jako v předchozím případě
D = základní kapitál/celkové dluhy

SEDLÁČEK (2001, s.129)

Hranice pro předvídání finanční situace jsou v tomto případě následující.

$Z > 2,9$ – můžeme předvídat uspokojivou finanční situaci

$1,2 < Z \leq 2,9$ – šedá zóna nevyhraněných výsledků

$Z \leq 1,2$ – firma je ohrožena vážnými finančními problémy

SEDLÁČEK (2001, s.129)

2.4.2 Index IN

„Je výsledkem analýzy 24 empiricko-induktivních ukazatelů systému, které vznikly na základě modelů, ratingu a praktické zkušenosti při analýze finančního zdraví podniků. Obdobně jako Altmanovo Z-skóre obsahuje index důvěryhodnosti IN standardní poměrové ukazatele z oblasti aktivity, výnosnosti, zadluženosti a likvidity a určí se ze vztahu:“

SEDLÁČEK (2001, s.130)

$$IN = - 0,017 \cdot A/CK + 4,573 \cdot EBIT/A + 0,481 \cdot V/A + 0,015 \cdot OA/CK_{kr}$$

kde A = celková aktiva firmy

CK = cizí kapitál

EBIT = zisk před úroky s daněmi

V = celkové výnosy firmy

OA = oběžná aktiva

CK_{kr} = krátkodobé závazky a krátkodobé bankovní úvěry firmy

SEDLÁČEK (2001, s.130)

Výsledná klasifikace firmy se provede podle následujících hodnot:

$IN > 2$ můžeme předvídat uspokojivou finanční situaci

$1 < IN \leq 2$ šedá zóna nevyhraněných výsledků

$IN \leq 1$ firma je ohrožena vážnými finančními problémy

SEDLÁČEK (2001, s.130)

2.5 Finanční plánování

„Finanční plánování (rozpočtování patří stejně jako finanční analýza, účetnictví, a kalkulace k základním nástrojům řízení firem. Obecně můžeme definovat plánování jako činnost, která zabezpečuje spojení mezi současnou situací a takovou, kterou bychom chtěli mít

v budoucnosti. Představuje rozhodovací proces, který spočívá v navrhování, hodnocení a výběru cílů a odpovídajících prostředků k jejich dosažení „

SEDLÁČEK (2001, s.161)

2.5.1 Finanční plán

Podle autora SEDLÁČEK (2001) je finanční plán výsledkem finančního plánování. Finanční plán je jakési zachycení budoucího stavu firmy a jejich toků. Je zodpovědný za zvolení vhodného druhu, výše a okamžiku ekonomických opatření a jejich dopad na firmy a její cíle.

Obvykle se finanční plán týká věcí jejichž realizace je časově náročná a trvá zpravidla více než jeden rok. Finanční plány se proto dělají několika způsoby a jeden z nich je klasický finanční plán dlouhodobý.

SEDLÁČEK (2001, s.164)

Finanční plán dlouhodobý

„U dlouhodobého finančního plánu se dává přednost kvalitativnímu , verbálně komentovanému vyjádření faktorů, ovlivňující zajištění plánované úrovně zisku, před formou konkrétní prezentace a před přesností výpočtů. Sestavuje se zpravidla na příštích pět let a obsahuje následující části: “

- analýza finanční situace
- plán peněžních toků
- plánovanou rozvahu
- plánový výkaz zisků a ztrát
- rozpočet investičních výdajů

SEDLÁČEK (2001, s.165)

Finanční plán krátkodobý

Slouží jako zpeštění a doplnění dlouhodobých cílů. Hlavní částí finančního plánu je plánový výkaz zisku a ztrát v členění tržby. Objem se zvyšuje získáváním nových tipů. Plánovaný výkaz zisků a ztrát vychází z plánované skutečnosti běžícího roku a tak se dokáže mnohem flexibilněji přizpůsobit nečekaným událostem.

SEDLÁČEK (2001, s. 173)

2.6 Finanční řízení

„Finance podniku mohou být definovány jako pohyb peněžních a finančních prostředků, vyjádřených peněžními a kapitálovými toky. Peněžní toky (cash flow) rozumíme příjmy a výdaje peněžních prostředků. Kapitálové toky (funds flow) se nazývají přírůstky a úbytky peněžních prostředků (zdroje a užití finančních prostředků).

Finanční řízení spočívá v regulaci peněžních a kapitálových toků v úmyslu nedopustit ohrožení pokračujícího trvání podniku, a podpořit úsilí o maximalizaci tržní hodnoty podniku.“

GRÜNWARD, HOLEČKOVÁ (2007, s.27)

Úkoly finančního řízení (finančního managementu) můžeme zařadit do čtyř oblastí:

- opatřovat kapitál – pro běžné i mimořádné potřeby, rozhodovat o jeho struktuře
- rozhodovat o alokaci kapitálu – financování běžné činnosti, vývoj nových výrobků a služeb
- rozhodovat o rozdělení zisku
- zařídit finanční stabilitu – plánovat, analyzovat, kontrolovat, řídit hospodářskou činnost

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.243)

Veškeré financování a finanční řízení je ovlivněno dvěma faktory:

- Faktor času
- Faktor rizika

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.243)

Faktor času

Faktor času spočívá ve zohlednění toho, že peněžní hodnota má rozdílnou hodnotu dnes a v budoucím čase = koruna získaná dnes má vyšší hodnotu, než koruna získaná v budoucnosti, jelikož peníze získané dnes lze dále investovat a tím získat další zisk.

Pro vypočítání budoucí hodnoty peněz užíváme početní postup úrokování. Úrokování se dělí na úrokování jednoduché a úrokování složité.

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.244)

Úrokování lze vyjádřit jako

$$BH = SH \cdot (1 + i)^n$$

kde BH – budoucí hodnota

SH – současné hodnota

i – úroková míra (vyjádřena v desetinném tvaru)

n – počet let úročení

$(1 + i)^n$ - úročitel

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.244)

Faktor rizika

Jedná se o výběr jednoho z více možností investování subjektem, který je zodpovědný za finanční řízení. Tyto varianty přinášejí každá jiný zisk a jiné riziko. Riziko představuje nebezpečí, že očekávané výnosy nebudou získány, či dokonce vložený kapitál bude zcela ztracen. Riziko může vzniknout z vnějších (přírodní katastrofy, krize) nebo vnitřních příčin (chybný odhad poptávky, chybná finanční analýza, špatně interpretované výsledky).

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.244)

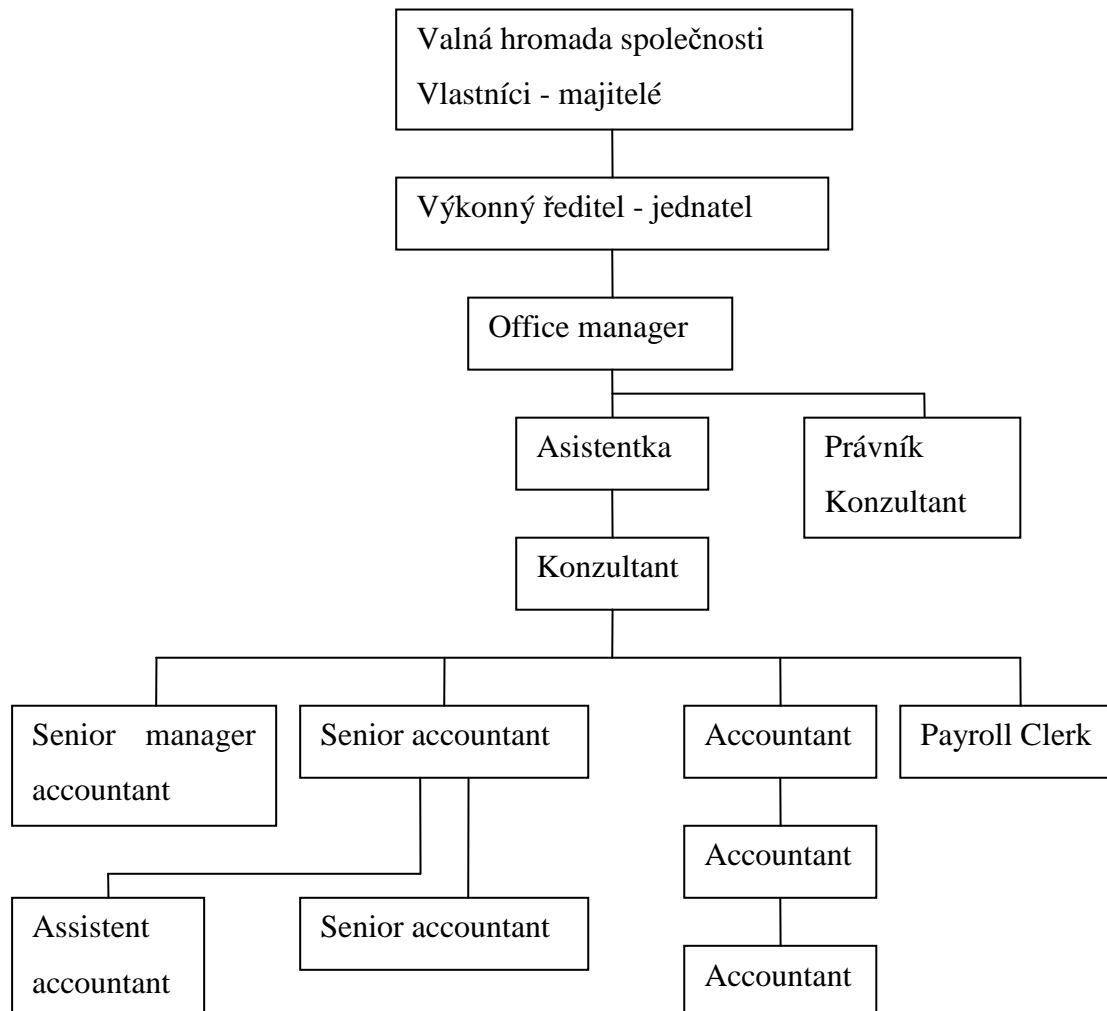
Při určování faktoru rizika platí, že čím vyšší je zisk, tím větší je riziko. Při stejném riziku je požadavek na vyšší zisk. Při stejném zisku je požadavek na nižší riziko. V neposlední řadě se preferují peníze obdržené dříve (při stejné částce).

SYNEK, KISLINGEROVÁ (2010, s.244)

3 Analýza současného stavu a finančního řízení

3.1 Organizační struktura

Schéma 1 Organizační struktura



Zdroj: Informace poskytnuté podnikem, vlastní tvorba

3.2 Finanční management v podniku

3.2.1 Finanční řízení

Co se týká finančního řízení v podniku, tak za finanční management zodpovídá jednatel firmy. Finanční řízení je úzce spjato s faktem, že firma funguje ve skupině a nikoliv samostatně.

Díky dobře vypracovanému informačnímu systému použitém ve firmě, který dovoluje sledovat data splatnosti jednotlivých pohledávek a závazků, není nucen jednatel firmy při finančním řízení sestavovat výkaz cash flow.

Nákupy a běžné výdaje se hradí z běžného účtu, který lze čerpat i do minusových hodnot. Jelikož banka poskytuje služby celé skupině najednou, mají všichni členové stejné, tudíž i výhodnější podmínky, než kdyby každá firma měla vlastní účet u banky. Jednou z těchto výhod je i možnost jít na běžném účtu do mínusu, aniž by toto bylo jakkoliv zpoplatněno. Co se týká mimořádných událostí, kdy je třeba větší finanční hotovost, poskytnou členové skupiny bezplatnou půjčku potřebnému členovi.

Zisk a mimořádné výnosy se dají členovi k dispozici, který jej investuje a ostatním členům je vyplácen příslušný úrok. Další možnost využití většího množství peněz z běžného účtu, než je třeba na provozní činnost, je investování do vzniklých příležitostí, ovšem při minimálním riziku, nebo poskytnutí bezúročné půjčky potřebnému členovi.

3.2.2 Finanční plánování

Účetní plánování se provádí pouze v krátkodobém rozsahu, jelikož je neustále třeba se přizpůsobovat měnící se situaci na trhu. Účetní plánování provádí opět jednatel. Krátkodobé finanční plánování je určováno z informací získaných z finanční analýzy a informací minulých let. Finanční plánování je opět ovlivněno skupinou.

Dlouhodobé společné plány se nevytváří, jelikož firmy jednotlivých členů skupiny jsou příliš různorodého charakteru (výrobní firma, investiční firma, účetní firma apod.) a skloubit jejich zájmy a potřeby je skoro nemožné.

3.3 Celkové shrnutí finanční analýzy

Výsledky finanční analýzy o firmě jasně naznačují, že se jedná o finančně zdraví podnik. Toto potvrzují ukazatelé rentability a aktivity. Vývoj zisků společnosti zaznamenává od roku 2007 postupný růst. Vývoj likvidity se zlepšuje, ovšem stále nedosahuje běžná likvidita doporučených hodnot.

Struktura kapitálu indikuje přílišné užívání cizích zdrojů, ukazatel zadluženosti se sice za poslední roky zlepšuje, stále je však značně vyšší než jsou doporučené hodnoty.

Souhrnné indexy hodnocení vykazují neustálé zlepšování finančního stavu podniku. Altmanova formule bankrotu, též nazývána Z-skóre, jasně potvrzuje, že se za poslední roky podnik pohybuje v pásmu prosperity. Hodnocení indexu IN nepředvídá žádné finanční obtíže, dokonce za rok 2010 nabyl index IN hodnoty uspokojivé finanční situace.

4 Vlastní návrhy finančního řízení

Z finanční analýzy vyplynulo, že podnik má tyto slabá místa:

- malá hodnota běžné likvidity
- velká míra zadluženosti
- nízký koeficient samofinancování

4.1 Návrhy na zlepšení finanční stability podniku

Je třeba zlepšit hodnotu běžné likvidity. Toho lze dosáhnout snížením krátkodobých závazků. Hodnota krátkodobých závazků je ve firmě značná a její snížení dokáže zvýšit běžnou likviditu na uspokojující stav.

Velká míra zadluženosti vychází z přílišného užívání cizích zdrojů. Podnik by měl snížit využívání cizích zdrojů, nebo zvýšit využívání vlastních zdrojů.

Zvýšení používání vlastních zdrojů povede, i ke zvýšení koeficientu samofinancování.

4.2 Návrh finančního řízení ovlivněné skupinou

Finanční řízení a plánování je obrovsky ovlivněné skupinou a jejími členy. Ve skupině firem za účetní evidenci odpovídá účetní firma, za investování do nových projektů zodpovídá celé skupině investiční firma apod. Řízení celé skupiny je mimořádně obtížné jelikož, každá firma je z jiného odvětví a má tudíž jiné požadavky. Situaci také komplikuje fakt, že skupina firem je řízena několika fyzickými osobami, a ty mají vlastnické podíly v dalších firmách skupiny. Čím více je majitelů tím hůře se provádí management firmy.

4.2.1 Výhody spojené se skupinou

Výhody jsou zejména ve využití bezúročných půjček mezi členy v případě náhlé potřeby finančních zdrojů. Pokud by firma nebyla ve skupině, byla by odkázána na banky, popř. další věřitele. Ty ovšem za půjčení vyžadují odměnu – úrok. Úroky často znamenají značné výdaje, které jsou ale takto odbourány.

Vzniklé zisky ve skupině jsou poskytnuty firmě zabývající se, která je za předem dohodnutý úrok investuje. Úrok pro skupinu je značný takže je pro členy skupiny výhodné své finance poskytnout.

Nároky na finanční řízení firmy jsou minimální z pohledu firmy, která nemá na starosti finanční řízení. (není nutné hlídat cash flow, není nutné vytvářet rezervy, lepší podmínky u banky apod.)

4.2.2 Nevýhody spojené ze skupinou

V případě, že je ve skupině jeden podnik ztrátový dochází k oslabování celé skupiny. Finanční a kapitálové zdroje, které by se daly využít na další zisk jsou poskytnuty ztrátovému podniku pro záchranu.

Vlivem poskytování bezúročných půjček dalším členům, klesají výnosy dané firmy.

Nároky na firmu zodpovědnou za finanční řízení jsou obrovské jelikož, je spravována celá skupina a ne jenom jedna firma. Jelikož je skupina tvořena různorodými subjekty je velice obtížné finančně řídit všechny firmy najednou.

4.2.3 Zhodnocení

Pokud by firma trvala na setrvání ve skupině, mělo by finanční řízení co nejvíce využívat výhod, které skupina poskytuje:

- Více využívat bankovní úvěry díky získaným lepším podmínkám.
- Pokusit se vytvářet společné cíle pro všechny členy skupiny.

To, že firma patří do skupiny pro ni znamená více výhod než nevýhod. Finanční řízení by mělo dále zůstat vedené skupinou.

4.3 Návrh finanční řízení při osamostatnění

Osamostatnění by pro firmu znamenalo větší nároky na finanční řízení. Finanční řízení by muselo začít zohledňovat faktor rizika při rozhodování jak investovat své zdroje. Společnost by musela začít evidovat mnohem důkladněji cash flow, a snažit si více využívat vlastní kapitál oproti cizímu.

4.3.1 Výhody při osamostatnění

Finanční řízení by nebylo závislé na dalších subjektech.

Možnost výhodnějšího investování a větších výnosů.

4.3.2 Nevýhody při osamostatnění

Větší riziko, při rozhodování jak a kam investovat.

Ztráta rezervy v podobě kapitálu společníků. Žádné bezúročné půjčky od ostatních členů skupiny.

Náročnější finanční řízení.

4.3.3 Zhodnocení

Osamostatnění od skupiny z pohledu finančního řízení, přináší možnost získání větších zisků, ale znamená více nároků na finanční řízení, ztráta rezerv v podobě kapitálu dalších členů a ztráta všech výhod získaných skupinou.

Osamostatnění se by znamenalo pro finanční řízení více nevýhod než přínosů. Firma by o tomto neměla uvažovat.

5 Závěr

Hlavním cílem bakalářské práce, bylo zhodnotit finanční řízení a popřípadě navrhnout výhodnější řešení pro konkrétní podnik poskytující služby v oblasti účetnictví. Z poskytnutých údajů vyplývá, že podnik využívá nejlepší možnou metodu finančního řízení.

Dílčím cílem bakalářské práce, bylo provést finanční analýzu a zjistit finanční stav podniku. Podnik je prosperující, což dokazuje nárůst ukazatelů likvidity a rentability a také růst zisků. Altmanův model také řadí firmu mezi prosperující podniky a ani Index IN neodhalil finanční nebezpečí.

Firma je zisková a nelze navrhnout výhodnější řešení finančního řízení.

Použité zdroje

normy a zákony

1. ČESKÁ REPUBLIKA. Opatření č. 287/97 sb. 417/2001, kterým se stanoví obsah účetní uzávěrky pro podnikatele. *Finanční zpravodaj*. 2002, Dostupné také z WWW: <http://business.center.cz/business/finance/ucetnictvi/zaverka/priloha2.aspx>

Bibliografie

2. GRÜNWARD, R.; HOLEČKOVÁ, J. *Finanční analýza a plánování podniku*. Praha: Ekopress, 2007. 318 s. ISBN 978-80-86929-26-2
3. KONEČNÝ, M. *Finanční analýza a plánování*. 9.vydání. Brno: 2004. 102 s. ISBN 80-214-2564-4
4. RŮČKOVÁ, P. *Finanční analýza*. 2. vydání. Praha: GRADA Publishing, 2008. 120 s. ISBN 978-80-247-2481-2
5. SEDLÁČEK, J. *Účetní data v rukou manažera - finanční analýza v řízení firmy*. 2. doplněné vydání. Praha: Computer Press, 2001. 215 s. ISBN 80-7226-562-8
6. SYNEK, M.; KISLINGEROVÁ, E. a kol. *Podniková ekonomika*. 5 přepracované a doplněné vydání. Praha: C. H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-336-3
7. ZINECKER, M. *Základy financí podniku*. Brno: CERM, 2008. 194 s. ISBN 978-80-214-3704-3

online

8. SLOVNÍK CIZÍCH SLOV, *význam slova tezaurace* [online]. 2005-2011 [cit. 2011-5-15]. Dostupné z WWW: <http://www.slovník-cizich-slov.cz/tezaurace.html>
9. PVFINANCE, *ekonomická přidaná hodnota* [online]. 2010 [cit 2011-5-15]. Dostupné z WWW: <http://www.pvfinance.cz/slovník/ekonomicka-pridana-hodnota-eva>

Seznam zkratk

MVA – tržní přidaná hodnota

EVA – ekonomická přidaná hodnota

ROS – rentabilita tržeb

ROA – rentabilita celkových aktiv

ROE – rentabilita vlastního kapitálu

BH – budoucí hodnota

SH – současná hodnota

NOPAT – čistý provozní výsledek hospodaření

WACC – průměrné náklady na kapitál

EBIT – zisk před zdaněním

EAT – zisk po zdanění

Přílohy